

[Statsministeren]

slags. Men jeg synes, det er interessant at hæfte sig ved, at vi på de mere utraditionelle poster også har haft betydelig fremgang. Hvis vi tager tjenestebalancen, der omfatter skibsfragt, rejser, turisme, service og alt sådan noget, det, der skjuler sig under posten, som hedder »andet« i handelsbalancen, ser vi en fremgang på ganske få år på over 9 mia. kr. Alt, som har med service at gøre, er vi åbenbart gode til, det kan vi tjene penge på i udlandet. Det er altså utvivlsomt brancheområder, som vi skal gøre en indsats for at få til at anstrenge sig endnu mere.

Danske virksomheder er i dag, det er min opfattelse, særdeles konkurrencedygtige. Det hænger meget sammen med, at den økonomiske politik, vi har ført, i en længere årrække har haft succes og har skabt det rette grundlag for, at vore virksomheder kan klare sig internationalt. Det er jeg sikker på at vi også kommer til at opleve, når vi gør status for i år, f.eks. for vores byggeeksport, og det vil slå endnu mere igennem til næste år. Når vores byggeeksport går i vejret, er det jo godt, for så får nogle danske håndværkere og teknikere job i udlandet, men det betyder endnu mere herhjemme. Vores byggeeksport er på 3 år blevet tredoblet, fra 9 mia. kr. til næsten 30 mia. kr., og altså 30 mia. kr. på et erhvervsområde, som vi før ikke kunne regne for noget i eksporten. Det er jo virkelig bemærkelsesværdigt. Hvis vi sammenligner med vores landbrugseksport, så er den, hvis jeg husker ret, på ca. 50 mia. kr. Dansk byggeeksport er nu virkelig noget, der tæller, og derfor skal vi opmuntre den. En meget stor del af den eksport er jo komponenter af alle slags, som fremstilles herhjemme i danske virksomheder, og som derfor i høj grad hjælper på den danske beskæftigelse.

Når den pæne vækst, vi oplever i år – og som, så vidt jeg kan skønne, tager til i løbet af året 1991 – har været fulgt af en stigende arbejdsløshed, så må der jo være en grund. Det er der også. Jeg er ikke i tvivl om, at vi på det sidste har oplevet en meget betragtelig forbedring af danske virksomheders produktivitet, de har effektiviseret, de har købt moderne maskiner, de har kunnet klare en større produktion uden at ansætte nye medarbejdere, mange har endog reduceret medarbejderstaben. Det ser ud til, at 1991 bliver tredje år i træk, hvor produktionen pr. arbejdstime stiger meget betragteligt, formentlig med omkring 4 pct., ude i den

private sektor, og det sker samtidig med, at produktivitetstigningen i udlandet klart ligger lavere, måske på omkring det halve.

Det betyder så igen, at dansk økonomi nu er ved at indhente produktivitetstabt fra midten af 1980'erne, og det er en god ting, for det viser vores konkurrencedygtighed.

Men det giver problemer i forbindelse med ledigheden. Det er derfor, vi må give vores arbejdspladser endnu bedre produktionsvilkår, end de kender i dag. Erhvervslivet har nu en høj, stabil indtjening, inflationen er lav, uddannelsesaktiviteten bliver hele tiden forøget. Nu har vi i Danmark en opsparing, som formentlig og forhåbentlig er stor nok til, at vi selv kan finansiere det opsving, som ligger lige omkring hjørnet, med vore egne opsparede penge.

Hvis vi skal forbedre den private sektors vilkår, skal vi følge en vej, som betyder reduktion af den offentlige sektor, større effektivitet i den offentlige sektor, endnu bedre betingelser for erhvervslivet gennem forbedret infrastruktur og styrkelse af forskning og udvikling, forbedrede muligheder for, at små og mellemstore virksomheder kan deltage i den internationale konkurrence. Sådan nogle ting er væsentlige.

Jeg mener også, det er væsentligt – selv om det ikke er temaet under denne debat – at vi holder fast i ønsket om at tilnærme den danske skatte- og afgiftsstruktur til vilkårene i et økonomisk samarbejde, der jo efterhånden ikke kender noget til grænser. Det vil involvere en reduktion af en række afgifter, og det er regeringen indstillet på. Men det vil også betyde, at vi kommer til at vende tilbage til projekterne om lavere marginalskatter og større sociale bidrag, som naturligvis må indføres gradvis af hensyn til konkurrenceevnen. Sådan nogle ting må til, men så tror jeg også, at vi kan skabe de 100.000 nye arbejdspladser i løbet af de allernærmeste år.

Kan vi få en vækst også i de kommende år som den, vi nu er ved at have, en vækst i den private produktion på ca. 3½ pct. årligt, så er den hjemme, så er målet om de 100.000 nye job realistisk, så kan vi klare det i løbet af de næste 5 år. Det er en sådan indsats, regeringen indbyder både Folketingets partier, arbejdsmarkedets parter, vores erhvervsliv, alle brancher til at deltage i. Som jeg også sagde i morges: Der skal god vilje til.